

เทศกาลพระคริสตสมภพ

การแสดงองค์ของพระคริสตเจ้าในฐานะพระผู้ไถ่ของมนุษยชาติ

สมโภชพระคริสตสมภพ (เที่ยงคืน)

คืนนี้ พระผู้ช่วยให้รอดประสูติ

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า : การบังเกิดของพระผู้ไถ่

ท่าทีคริสตชน : การต้อนรับ การนมัสการ การเห็นพระเยซูในเพื่อนพี่น้อง

การดำเนินชีวิต : มีจิตใจที่ยากจน สุภาพถ่อมตน ที่ซื่อๆ เรียบง่าย

บทนำ

ในที่สุด การเฝ้ารอคอยก็เปลี่ยนกลายเป็นการพบปะ เป็นประสบการณ์กับความรอด เทศกาลพระคริสตสมภพจะเป็นช่วงของการสำแดงองค์ในมิติต่างๆ กันของพระคริสตเจ้า ผู้ซึ่งเราได้เฝ้ารอคอยและได้สร้างความคาดหวังไว้หลายประการเกี่ยวกับว่า พระองค์คือผู้ใด ทรงเสด็จมาด้วยวัตถุประสงค์ใด สำหรับพิธีขอบพระคุณแรกของการฉลองการบังเกิดของพระเยซูเจ้า พิธีกรรมมุ่งความสนใจยังพระธรรมล้ำลึกของการรับสภาพเป็นมนุษย์ของพระคริสตเจ้า ในเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของการบังเกิดมาของพระเยซูเจ้าและการสำแดงพระสิริรุ่งโรจน์ขององค์พระผู้ทรงเป็นเจ้า คำคืนนี้จึงสว่างไสวด้วยไฟแห่งความรอดที่บังเกิดมาเป็นมนุษย์ และประทานสันติให้กับผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย นั่นคือผู้ที่รอคอยและยอมรับพระองค์

นักบุญลูคา เล่าเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของการบังเกิด ซึ่งท่านพยายามสื่อให้เราทราบว่า พระเยซูทรงมีเชื้อสายของดาวิด (โดยทางยอแซฟ) ในเหตุการณ์ดังกล่าว บุคคลพวกแรกที่ได้ต้อนรับพระองค์ (ไม่นับพระนางมารีย์และยอแซฟ) คือคนเลี้ยงแกะ และมีการสำแดงให้เห็นว่า พระองค์เป็นใครอาศัยทูตสวรรค์ที่ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าเพราะ “สันติสุขได้ลงมายังแผ่นดินสำหรับผู้ที่พระเจ้าทรงพอพระทัย”

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อสย 9:2-7	พระเจ้าประทานพระบุตรแก่เรา
เพลงสดุดี	สดด 96	วันนี้ พระผู้ไถ่ คือองค์พระคริสตเจ้า ได้ประสูติมาเพื่อเราแล้ว
บทอ่านที่ 2	ทต 2:11-14	พระคุณของพระเจ้าปรากฏมาสำหรับทุกคนแล้ว
พระวรสาร	ลก 2:1-14	คืนนี้ มีพระผู้ช่วยให้รอดประสูติ

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 การรับสภาพเป็นมนุษย์ของพระวจนาตถ์ในการบังเกิดของพระเยซูเจ้า

ในระดับของเหตุการณ์ ในด้านหนึ่งจะเผยให้เห็นถึงความธรรมดาของการบังเกิดมาของพระองค์ แต่ในอีกด้านหนึ่ง ลูคาพยายามสื่อให้เข้าใจว่า นี่เป็นความสำเร็จจริงของพระสัญญาของพระเจ้าเกี่ยวกับการประทานพระแม่มารีย์ กษัตริย์ผู้จะมาปกครองประชากรด้วยความชอบธรรมและนำสันติสุขมายังพระอาณาจักรที่จะทรงสถาปนาขึ้น แก่นของเหตุการณ์ของคืนนี้จึงอยู่ที่ว่า การรอคอยตลอดสี่สัปดาห์ของเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้าได้มาถึงจุดสิ้นสุด ผู้ที่เราเฝ้ารอคอยได้เสด็จมาแล้ว และทรงสำแดงองค์ให้กับผู้ที่ต้อนรับพระองค์

ในการสำแดงองค์แก่คนเลี้ยงแกะทำให้เราตระหนักได้ว่า พระองค์เสด็จมาเพื่อมนุษย์ทุกคน โดยไม่มีการเลือก แต่เฉพาะผู้ที่ยอมรับพระองค์อย่างที่เราแสดงให้เห็นเท่านั้นจึงจะได้สัมผัสกับความเป็นจริงของพระเจ้า การแสดงองค์ในภาพของเด็กน้อยที่มีผ้าพันกายและนอนอยู่ในรางหญ้า นั้น เพื่อที่คนหนึ่งจะกราบลงและนมัสการได้ย่อมหมายถึงผู้นั้นต้องมีความเชื่อยิ่งใหญ่และยอมรับทุกรูปแบบของการสำแดงองค์ ไม่ว่าจะขัดกับความรู้สึกและความคิดของเราสักเพียงใดก็ตาม

1.2 การบังเกิดเป็นข่าวดีสำหรับมนุษย์ทุกคน

การบังเกิดมาไม่ได้เป็นเพียงการทำให้การรอคอยอันยาวนานของอิสราเอลสิ้นสุดลง แต่ผู้บังเกิดมายังเป็น “ที่ปรึกษามหัศจรรย์ พระเจ้าผู้ทรงอำนาจ พระบิดานิรันดร์ เจ้าแห่งสันติ” ผู้จะมาปกครองประชากรและสันติภาพที่เกิดขึ้นจะไม่มีสิ้นสุด การรอคอยเดียวกันที่พระศาสนจักรระลึกถึงตลอดเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้าจึงเป็นเหมือนกับการเดินในเส้นทางเดียวกันกับประชากรอิสราเอล และจบลงด้วยการได้พบกับพระผู้เสด็จมาตามพระสัญญา สำหรับผู้ที่ยอมรับ การบังเกิดมานี้จึงเป็นข่าวดี เพราะนี่คือการสิ้นสุดของการรอคอยและความหวังในความรอดและสันติภาพ สองคำนี้จะมีความหมายถ้าหากเรา

มองดูสภาพของเราในความเป็นจริงของความต่ำต้อย ของการขาดสิ่งจำเป็นที่สุดสำหรับชีวิต ของการดำรงอยู่ในสภาพของการแวดล้อมด้วยศัตรูตลอดเวลา

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

พิธีกรรมของคืนนี้จึงเต็มด้วย “แสงสว่าง ความยินดี ความรอด สันติสุข” ทั้งหมดนี้หมุนอยู่รอบความจริงของ “ความเชื่อสัตย์ของพระเจ้า” ต่อพระสัญญาที่ให้ไว้ ซึ่งตามประสามนุษย์แล้ว สำหรับอิสราเอลแทบเป็นไปไม่ได้ที่เชื้อสายของดาวิดคนหนึ่ง จะกลับมายิ่งใหญ่ดังที่ทรงสัญญาไว้

การฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณในคืนนี้จึงเป็นประสบการณ์กับการบังเกิดมาของพระเยซูเจ้า ซึ่งเป็นการฉลองธรรมล้ำลึกอันยิ่งใหญ่ของ “เอมมานูแอล” ซึ่งหมายความว่า “พระเจ้าสถิตกับเรา” ซึ่งเป็นเวลาของการเตรียมรับพระเจ้าผู้จะเสด็จมาประทับอยู่กับเราทุกคนอย่างใกล้ชิด เราจึงควรเปิดตัวเองและร่วมแบ่งปันความรัก และสันติสุขให้กับผู้อื่น

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- การแสดงละครเกี่ยวกับการประสูติของพระคริสตเจ้า สามารถนำมาเป็นกิจกรรมนำไปสู่พิธีฉลองได้
- ขบวนแห่ของคำคืนนี้ น่าที่จะจัดให้มีความหมายโดยให้สอดคล้องกับกิจกรรมภายนอกและเชื่อมเข้าสู่พิธีกรรม
- หัวข้อของ “แสงสว่าง” ในบริบทของความมืดของคำคืนนี้ น่าจะถูกนำมาใช้เป็นสัญลักษณ์เพื่อสร้างบรรยากาศของการฉลอง
- บทรำวิงวอน เลือกใช้แบบที่ 3.10 หน้า 8
- บทพระสิริรุ่งโรจน์ เป็นแกนกลางของการฉลองพิจารณา โดยใช้องค์ประกอบของพิธีบูชาขอบพระคุณเพื่อสื่อพระธรรมล้ำลึกและบรรยากาศของความสัมพันธ์ของความเชื่อสัตย์ต่อกัน มีหลายตอนของพิธีที่สามารถเน้นถึงพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า

ภาควจนพิธีกรรม

- บทข้าพเจ้าเชื่อ คุณเข้าเมื่อสวด “ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์”
- บทภาวนาของมวลชนเน้นการภาวนาเพื่อการคืนดีกัน

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ผู้อ่านควรเตรียม และฝึกการอ่านเพื่อให้ผู้ร่วมพิธีสามารถเข้าใจ และร่วมฉลองการประสูติของพระคริสตเจ้าได้เป็นอย่างดี
- ขบวนแห่ของถวาย (สัญลักษณ์ของการนมัสการ)
- บทนำขอบพระคุณ ควรใช้แบบที่1 หน้า 21 “พระคริสตเจ้า องค์แสงสว่าง”
- ให้ความสำคัญกับ “พระบิดา” โดยเฉพาะในบทนำขอบพระคุณและบทขอบพระคุณ พระบิดาผู้ทรงเป็นจุดกำเนิดของแผนการของความรอด พระองค์ผู้ทรงซื่อสัตย์ต่อพระสัญญาและทำให้แผนการของความรอดสำเร็จไปโดยทางพระบุตรด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิต

ปิดพิธี

- ควรพิจารณาหา “ระบบสัญลักษณ์” เพื่อใช้สื่อพระธรรมล้ำลึกของความซื่อสัตย์ของพระเจ้าและความสว่างและการยอมรับของมนุษย์ต่อการสำแดงองค์พระเจ้าด้วยการนมัสการพระองค์
- หลังพิธีอาจจะมีพิธีการเสริม เช่น การจูบพระกุมาร (นมัสการ)

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

พระคริสตเจ้าทรงบังเกิดแล้วในประวัติศาสตร์ วันนี้ทรงบังเกิดในชีวิตของเราแต่ละคน แต่จากภายนอกหลังจากผ่านคำคืนนี้แล้ว ทุกสิ่งดูเหมือนกลับเข้าสู่ความปกติพร้อมกับการสิ้นสุดของเสียงร้องรำทำเพลงของวันฉลอง และการบังเกิดของพระองค์ในชีวิตของเราดูเหมือนจะจบลงด้วยความเหน็ดเหนื่อยและอ่อนแรง

การฉลองการพบปะกับพระคริสตเจ้า หมายถึงการยอมรับพระองค์อย่างที่เราเป็น และแม้ว่าจากภาพที่ปรากฏ พระองค์อาจเป็นเพียงทารกน้อยที่ไร้อำนาจ และในเวลาไม่นาน การฉลองก็จะเปลี่ยนไปเป็นความจำเจของชีวิต แต่กระนั้นก็ตาม พระบุตรของพระเจ้าจะต้องเติบโตในตัวเราทีละน้อย และเราเองก็ต้องเติบโตเป็นเหมือนกับพระองค์อาศัยการร่วมในการบูชาและการรับพระองค์เข้ามาในชีวิต

3.1 ท่าทีของการต้อนรับ

คืนนี้เราฉลองคริสต์มาสซึ่งนำเราไปสู่พระธรรมล้ำลึกของการบังเกิด นั่นคือ พระธรรมล้ำลึกของพระเยซูเจ้าพระบุตรของพระเจ้าทรงรับสภาพเป็นมนุษย์ มีเนื้อหนังเหมือนมนุษย์

และเจริญชีวิตอยู่ท่ามกลางเรา ท่าทีของเราคือการต้อนรับและนมัสการพระองค์ และเห็นพระองค์ในบรรดาเพื่อนพี่น้อง เหนือสิ่งอื่นใด มันเป็นพระธรรมล้ำลึกแห่งความรัก ความรักของพระเจ้าต่อมนุษยชาติและต่อเราแต่ละคน การรู้จักมองและพบพระองค์ สำหรับคนเลี้ยงแกะ การยอมรับเด็กน้อยที่มีผ้าพันกายและนอนอยู่ในรางหญ้าคือการทดสอบความเชื่อ สำหรับเรา การยอมรับพระองค์ที่ทรงดำเนินชีวิตในชีวิตของเราเป็นเรื่องท้าทายอย่างยิ่ง วันนี้จึงเป็นเหมือนกับการท้าทายให้เราเริ่มออกแสวงหาพระองค์ที่เสด็จมาแล้ว และหาพระองค์ให้พบโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การยอมรับและเห็นพระองค์ในเพื่อนพี่น้องโดยเฉพาะผู้ที่เรารู้สึกว่าขัดกับความรู้สึกนึกคิดของเรา

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

บ่อยครั้งชีวิตของเราวุ่นวายเกินไปที่จะต้อนรับพระคริสตเจ้า บ่อยครั้งเช่นกันที่ชีวิตของเราแออัดไปด้วยการทำตามใจตนเอง ความวิตกกังวลในหน้าที่การงานหรือธุรกิจ หรือเมินเฉยเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น เราเพียงแต่ไม่มีเวลาสำหรับพระเจ้า ในคืนนี้เราฉลองพระคริสตเจ้าบังเกิด เราน่าที่จะมีจิตใจที่ยากจน สุภาพอ่อนตน และมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ซื่อๆ เรียบง่าย เหมือนกับคนเลี้ยงแกะ ด้วยการหาเวลามาเฝ้านมัสการพระองค์ และนมัสการพระองค์ด้วยการกระทำด้วยการเจริญชีวิตเห็นพระองค์ในบรรดาเพื่อนมนุษย์ โดยเคารพและให้เกียรติพวกเขาโดยเฉพาะบุคคลที่ต่ำต้อยในสังคม มองเห็นและเปิดรับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นรอบข้างเรา พร้อมเสมอที่จะให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่ผู้ยากไร้ ซึ่งต้องการความเชื่อเพื่อที่จะเห็นผีพระหัตถ์ของพระองค์ทำงานในตัวเพื่อนมนุษย์และสถานการณ์แห่งชีวิตประจำวันของเรา เราจึงไม่เพียงได้พบพระคริสตเจ้าในคืนวันคริสต์มาสและเก็บพระองค์ไว้ที่นั่นเท่านั้น แต่เรายังพบและติดตามพระองค์ไปในแต่ละวันแห่งชีวิตประจำวันของเราด้วย

วันฉลองพระคริสตสมภพ (กลางวัน)

พระวจนาตถ์ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า : การรับสภาพเป็นมนุษย์ของพระบุตรพระเจ้า

ท่าทีคริสตชน : การต้อนรับ และ การนมัสการพระองค์

การดำเนินชีวิต : ปฏิบัติความรัก ด้วยชีวิต คำพูด การกระทำ

บทนำ

ในขณะที่พิธีบูชาขอบพระคุณตอนเที่ยงคืนพาเรากลับไปยังเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่เบธเลเฮมเพื่อให้เราได้พบกับพระกุมารในรางหญ้า พิธีกรรมของวันนี้พาเรากลับเข้าไปยังจุดกำเนิดของเหตุการณ์ที่ระลึกถึงตอนกลางคืน (ได้แก่ในองค์พระตรีเอกภาพ) และเชิญชวนเราให้ไตร่ตรองถึงความยิ่งใหญ่ของพระธรรมล้ำลึกของการรับสภาพเป็นมนุษย์ของพระเจ้า ในเหตุการณ์ที่ “พระวจนาตถ์ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์”

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อสย 52:7-10	ทั่วพิภพจนสุดปลายแผ่นดิน ได้เห็นความรอดแห่งพระเจ้าของเรา
เพลงสดุดี	สดด 98	ทั่วพิภพจนสุดปลายแผ่นดิน ได้เห็นความรอดแห่งพระเจ้าของเรา
บทอ่านที่ 2	ฮบ 1:1-6	พระเจ้าตรัสกับเราทางพระบุตร
พระวรสาร	ยน 1:1-18	พระวจนาตถ์มารับสภาพเป็นมนุษย์ มีชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเรา

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระวจนาตถ์ทรงรับสภาพมนุษย์ : พระธรรมล้ำลึกยิ่งใหญ่

การฉลองของวันนี้มุ่งไปยังความจริงยิ่งใหญ่ที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ พระบุตรของพระเจ้าทรงเสด็จมาเพื่อเข้าร่วมเป็นหนึ่งในมนุษย์ทุกคน ทรงทำงานด้วยมือของพระองค์ กระทำด้วยน้ำใจเยี่ยงมนุษย์ รักด้วยหัวใจของมนุษย์ ทรงทำองค์เป็นหนึ่งในพวกเรา ทรงเป็นเหมือนกับเราทุกอย่างยกเว้นบาป (GS 2)

พระองค์ยังอยู่ร่วมประวัติศาสตร์เดียวกันกับมนุษย์ ทุกข์ทรมานไปพร้อมกับชาวียิวที่ตกเป็นเมืองขึ้นของชาวโรม อยู่ภายใต้กฎหมายของชาวียิวและกฎหมายที่โรมบังคับใช้ อยู่ภายใต้การปกครองของชนชั้นสมณะและการปกครองของโรม ทรงอยู่ภายใต้ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวียิวที่ทรงกำเนิดมา แต่ไม่ว่าจะเป็นการรับสภาพเป็นมนุษย์เหมือนกับเรา (การเป็น) หรือการอยู่ร่วมในประวัติศาสตร์เดียวกันกับเรา (การกระทำ) พระองค์ได้ทรงยกร่างกายของเราขึ้นให้กับเป็นเครื่องหมายแสดงถึงพระเจ้า และยกประวัติศาสตร์ขึ้นให้มีความหมายและความหวัง ร่างกายที่สิ้นพระชนม์บนกางเขนจะได้รับการยกขึ้นและกลับไปเมื่อเสด็จกลับไปหาพระบิดา และประวัติศาสตร์ที่คลุกเคล้าด้วยบาปเพราะการกระทำของมนุษย์จะกลับเป็นประวัติศาสตร์ที่นำไปสู่ชีวิตด้วยมือของมนุษย์ใหม่ที่ถูกสร้างขึ้นในการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระองค์

1.2 พระธรรมล้ำลึกของการรับสภาพมนุษย์ : จุดเริ่มต้นของความสำเร็จจริงของแผนการแห่งความรอด

เพราะเหตุนี้ การรับสภาพเป็นมนุษย์เป็น “พระธรรมล้ำลึกยิ่งใหญ่” ของการฉลองจุดเริ่มต้นของความสำเร็จไปของแผนการความรอด พระเจ้าผู้ทรงเป็นอมตะ ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์เพื่อจะสามารถพลีชีวิตเพื่อเป็นค่าไถ่มนุษย์ เป็นการพลีชีวิตการเป็นอยู่ทั้งหมดอย่างไม่มีเงื่อนไข ดังนั้น การรับสภาพเป็นมนุษย์ไม่ได้เป็นเพียงจุดเริ่มต้นในแง่ของลำดับเวลาของเหตุการณ์ แต่ในเหตุการณ์นี้ เราสามารถเห็นการเริ่มต้นประชากรใหม่ของพระเจ้า เห็นการเริ่มต้นของพระอาณาจักรใหม่ เห็นเอกภาพใหม่ระหว่างมนุษย์ เห็นการฟื้นฟูจักรวาลเมื่อพระบุตรของพระเจ้าได้ทรงรับเอาธรรมชาติไว้ในพระองค์และยกระดับจากสภาพของความตกต่ำให้คืนสภาพเดิม และนำมนุษย์ชาติที่หลงไปให้กลับเข้าในทางสวรรค์ (บทนำขอบพระคุณวันพระคริสตสมภพ แบบที่2)

ในทุกสิ่งที่ทรงเป็นและทุกอย่างที่ทรงทำ พระองค์ทรงรับเอาความเป็นจริงของโลกไว้ในพระองค์ทั้งหมดและทรงดำเนินชีวิตกับความจริงเหล่านั้นจากภายในด้วยความรัก เพื่อทรงรักษาและช่วยโลกให้รอด

1.3 พระธรรมล้ำลึกของการรับสภาพมนุษย์ : การแลกเปลี่ยน ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์

พระธรรมล้ำลึกของการรับสภาพเป็นมนุษย์ยังเป็นความล้ำลึกของการแลกเปลี่ยนระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ เมื่อพระเจ้าผู้ทรงเป็นอมตะทรงรับเอาสภาพของมนุษย์ผู้อ่อนแอ ทรงยกฐานะมนุษย์ให้กลับเป็นพระเจ้าในความเป็นหนึ่งของมนุษย์กับพระเจ้าในพระเยซู เพราะในการแลกเปลี่ยนนี้ที่เกิดขึ้นครั้งแรกในพระเยซู เกิดขึ้นจากการที่ธรรมชาติมนุษย์ได้กลับเป็นหนึ่งเดียวกับพระบุตรพระเจ้า ธรรมชาติมนุษย์นั้นได้รับการยกย่องว่าเป็นพระเจ้า เหตุว่า ด้วยการที่พระบุตรของพระเจ้าได้ทรงรับเอาสิ่งที่เป็นของมนุษย์ พระองค์ทรงให้สิ่งที่เป็นของพระเจ้าแก่มนุษย์เอง หลังจากนั้น การแลกเปลี่ยนที่สองเกิดขึ้นเมื่อคริสตชนจะได้เข้าร่วมในชีวิตของพระคริสตเจ้าอาศัยศีลล้างบาปของการเกิดใหม่ “ผู้ที่ยอมรับและเชื่อ พระเจ้าทรงให้พวกเขาเป็นบุตรของพระองค์”

การฉลองการรับสภาพเป็นมนุษย์ของพระเจ้าจึงเป็นการฉลองการเกิดใหม่ของเราสู่ชีวิตของพระเจ้าด้วยเช่นกัน เพราะนับตั้งแต่วันบังเกิดที่เบธเลเฮม พระเยซูทรงเป็นหนึ่งในระหว่างพวกเรา ไม่ว่าจะเป็นคนใหญ่คนโตหรือคนต่ำต้อย คนรวยหรือคนจน พระองค์ทรงประทับอยู่และทรงเดินไปเคียงข้างเรา ในการฉลองของวันนี้ เราเองก็เช่นกัน ศีลล้างบาปคือการเชิญชวนให้แต่ละคนจำพระองค์ให้ได้ในพี่น้อง และให้เรารับเอาความเป็นจริงของโลกทั้งหมดมาไว้ในใจด้วยความรัก เพื่อรักษาและนำโลกไปสู่ความรอด เหมือนกับที่พระนาง “ทรงรับทุกสิ่งไว้ในใจและไตร่ตรองดู”

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

บรรยากาศแห่งความชื่นชมยินดี การจัดพิธีกรรมในวันนี้จึงควรสื่อสารออกมาด้วยการจัดเตรียมพิธีกรรมที่มีบรรยากาศของความยินดี ที่พระเจ้าผู้ไถ่ทรงบังเกิด และการบังเกิดโดยการรับสภาพมนุษย์เหมือนกับเรา บทอ่าน บทเทศน์ บทภาวนา บทเพลง สัญลักษณ์ต่างๆ จึงควรสื่อสารให้ผู้มาร่วมพิธีกรรมได้เห็น

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- ขบวนแห่ และบทเพลงมีส่วนสำคัญของการเริ่มพิธีให้เกิดความสง่างามและสมเกียรติ
- บทพระสิริรุ่งโรจน์ในพิธี ซึ่งมีการกล่าวถึงพระธรรมล้ำลึกของการรับสภาพเป็นมนุษย์ พึงหาวิธีใช้หัวข้อของการรับสภาพเป็นมนุษย์ในตอนเหล่านั้นเพื่อสร้างจังหวะและเอกภาพให้การดำเนินการฉลอง

ภาควจนพิธีกรรม

- ผู้อ่านควรเตรียม และฝึกการอ่านเพื่อให้ผู้ร่วมพิธีสามารถเข้าใจและร่วมยินดีในการฉลองการประสูติของพระคริสตเจ้า
- คุณเข้าและเจียบสักครู่หนึ่ง เมื่อสวด “ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์” ในบทข้าพเจ้าเชื่อ

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ขบวนแห่ของถวาย (สัญลักษณ์ของการนมัสการ)
- ให้ความสำคัญกับ “พระบิดา” โดยเฉพาะในบทนาขอบพระคุณและบทขอบพระคุณ “พระวจนารถผู้ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์ ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนสำคัญทำให้เรากลับเป็นบุตรของพระองค์”
- บทขอบพระคุณ ควรใช้แบบที่2 “การฟื้นฟูทุกสิ่งด้วยการรับสภาพเป็นมนุษย์ของพระบุตร” หรือแบบที่3 “การแลกเปลี่ยนระหว่างพระ คริสตเจ้ากับมนุษย์”
- บทศักดิ์สิทธิ์ เป็นบทสำคัญเพราะเป็นการประกาศพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า
- การรับศีล พิจารณาใช้ระบบสัญลักษณ์เพื่อสื่อพระธรรมล้ำลึกและบรรยากาศของความสัมพันธ์ของการแลกเปลี่ยนระหว่างพระเจ้กับมนุษย์
- การฟื้นฟูทุกสิ่งในพระวจนารถผู้ทรงรับสภาพเป็นมนุษย์ เพื่อพลีองค์เป็นค่าไถ่บาปของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “การรับศีลมหาสนิท” ซึ่งเป็นระบบสัญลักษณ์สูงสุดและสำคัญที่สุดซึ่งการแลกเปลี่ยนระหว่างพระเจ้กับมนุษย์เกิดขึ้น

ปิดพิธี

- ควรขับร้องบทเพลงพระคริสตสมภพที่แสดงความชื่นชมยินดีต่อการเกิดมารับสภาพมนุษย์ของพระเยซูเจ้า
- เชิญชวนคริสตชนได้เคารพ สักการะองค์พระกุมารเจ้า

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

การสำแดงองค์ของพระเยซูว่าทรงเป็นพระวจนาตถ์ ผู้เผยแสดงพระเจ้าและทรงเป็นพระบุตร ซึ่งทำให้เห็นว่า เบธเลเฮมเป็นสถานที่ของการแลกเปลี่ยนระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ ต่อหน้าพระธรรมล้ำลึกนี้ที่ถูกลำแสงออกมา การยอมรับพระองค์จึงหมายถึงการนมัสการพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ เพราะการบังเกิดของพระองค์ได้ฟื้นฟูชีวิตของเราให้กลับเป็นบุตรพระเจ้า ให้เราสามารถดำเนินชีวิตสมกับที่เป็นบุตรนั้นคือการรับเอาความเป็นหนึ่งของโลกและตัวเองมาดำเนินชีวิตจากภายใน เพื่อรักษาและยกความเป็นจริงดังกล่าวให้กลับเป็นของพระเจ้า เหมือนกับที่เกิดขึ้นในพระเยซู ทางเดินของความเชื่อจึงเปิดทางสู่ “การนมัสการพระกุมาร” ด้วยการกระทำ ซึ่งไม่ได้เป็นเพียงการกราบลงแทบพระบาท (ซึ่งทำในวัด) แต่ยังเป็นกรณมนัสการด้วยชีวิต คือการเห็นพระองค์ในเพื่อนพี่น้องและการรับเอาความเป็นจริงของพี่น้องและของโลกมาดำเนินชีวิตจากภายในตัวเอง

3.1 ท่าทีของการต้อนรับ

วันนี้เราฉลองคริสต์มาสซึ่งนำไปสู่พระธรรมล้ำลึกของการบังเกิด นั่นคือ พระธรรมล้ำลึกของพระเยซูเจ้าพระบุตรของพระเจ้าทรงรับสภาพเป็นมนุษย์ มีเนื้อหนังเหมือนมนุษย์ และเจริญชีวิตอยู่ท่ามกลางเรา ท่าทีของเราคือการต้อนรับและนมัสการพระองค์ และเห็นพระองค์ในบรรดาเพื่อนพี่น้อง เหนือสิ่งอื่นใด มันเป็นพระธรรมล้ำลึกแห่งความรัก ความรักของพระเจ้าต่อมนุษยชาติและต่อเราแต่ละคน

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

บ่อยครั้งชีวิตของเราจะวนเวียนเกินไปที่จะต้อนรับพระคริสตเจ้า บ่อยครั้งเช่นกันที่ชีวิตของเรา แออัดไปด้วยการทำตามใจตนเอง ความวิตกกังวลในหน้าที่การงานหรือเมินเฉย เราเพียงแต่ไม่มีเวลาสำหรับพระเจ้า ในคืนนี้เราฉลองพระคริสตเจ้าบังเกิด เราน่าที่จะมีจิตใจที่ยากจน สุภาพถ่อมตน และมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ซื่อๆ เรียบง่ายเหมือนกับคนเลี้ยงแกะ มีประสบการณ์ของการเสด็จเยี่ยมของพระเจ้าในชีวิตของเราด้วยการหาเวลามาเฝ้า นมัสการพระองค์ และนมัสการพระองค์ด้วยการกระทำด้วยการเจริญชีวิตเห็นพระองค์ในบรรดาเพื่อนมนุษย์ โดยเคารพและให้เกียรติพวกเขาโดยเฉพาะบุคคลที่ต่ำต้อยในสังคมมองเห็นและเปิดรับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นรอบข้างเรา พร้อมเสมอที่จะให้ความช่วยเหลือ

ที่จำเป็นแก่ผู้ยากไร้ ซึ่งต้องการความเชื่อเพื่อที่จะเห็นผีพระหัตถ์ของพระองค์ทำงานในตัวเพื่อนมนุษย์และสถานการณ์แห่งชีวิตประจำวันของเรา เราจึงไม่เพียงได้พบพระคริสตเจ้าในคืนวันคริสต์มาสและเก็บพระองค์ไว้ที่นั่นเท่านั้น แต่เรายังพบและติดตามพระองค์ไปในแต่ละวันแห่งชีวิตประจำวันของเราด้วย

สมโภชพระนางมารีย์ พระชนนีพระเจ้า

พระเจ้าทรงส่งพระบุตรมาบังเกิดจากหญิงสาวผู้หนึ่ง

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า : พระเยซู พระบุตรพระเจ้าและมนุษย์ที่
สมบูรณ์

ท่าทีคริสตชน : ความนอบน้อมเยี่ยงบุตร

การดำเนินชีวิต : ความศรัทธาต่อแม่พระดลใจเราให้ดำเนินชีวิตที่ลึกซึ้ง
ในความเชื่อ

บทนำ

อีกมิติหนึ่งของพระธรรมล้ำลึกของการรับสภาพเป็นมนุษย์ของพระบุตรเป็นสิ่งที่แสดงออกมาในการฉลองการเป็นมารดาพระเจ้าของพระนางมารีอา นั่นคือความร่วมมือระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ในแผนการของความรอด ถึงแม้ว่าจุดกำเนิดของความร่วมมือนี้คือการเลือกสรรของพระเจ้า แต่ในเวลาเดียวกัน พระองค์ทรงถามความสมัครใจของมนุษย์ที่ทรงเลือกด้วยเช่นกัน ในแต่ละเหตุการณ์ของชีวิต พระนางมารีอาทรงเป็นคำตอบต่อการริเริ่มของพระเจ้าเสมอ “จงเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้าเถิด” การฉลองในวันนี้จึงเสริมภาพเดียวกันกับวันฉลองครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ของพระธรรมล้ำลึกของความนอบน้อม ครั้นนี้เป็นความนอบน้อมของพระนางมารีอา เช่นเดียวกับความนอบน้อมของพระเยซูพระนางมีส่วนร่วมในแผนการของความรอดด้วย “ความนอบน้อมต่อพระประสงค์ของพระบิดา” เช่นกัน

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	กตว 6:22-27	เขาจะเรียกขานนามของเราลงเหนือพวกอิสราเอล และเราจะอวยพรแก่เขาทั้งหลาย
เพลงสดุดี	สดด 67	ขอพระเจ้าทรงเมตตาต่อข้าพเจ้า อำนวยพรข้าพเจ้า
บทอ่านที่ 2	กท 4:4-7	พระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์ให้มาบังเกิดจากหญิงผู้หนึ่ง
พระวรสาร	ลก 2:16-21	เขาได้พบพระนางมารีย์ ท่านยอแซฟ และพระกุมาร.. ครั้นครบแปดวันพระกุมารจึงได้รับพระนามว่า “เยชู”

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระนางมารีย์พรหมจารี พระชนนีแห่งพระเจ้า : บทบาทของผู้ร่วมไถ่

การสมโภชพระนางมารีย์ พระชนนีแห่งพระเจ้า เป็นการสมโภชการมีส่วนร่วมของพระนางในพระธรรมล้ำลึกของการไถ่มนุษย์ ดังที่พระสันตะปาปา เปาโลที่ 6 ตรัสไว้ว่า เทศกาลพระคริสตสมภพเป็นช่วงเวลาของการระลึกถึงการเป็นมารดาของพระเจ้า เพราะเป็นช่วงการระลึกถึงบทบาทที่พระนางทรงมีในพระธรรมล้ำลึกของความรอด และเป็นการยกย่องพระนางในระดับที่ไม่มีมนุษย์อื่นคนใดเทียบเสมอ เนื่องจากบทบาทแห่งการเป็นมารดาของพระนาง เพราะโดยทางพระนาง เราได้รับผู้ทรงเป็นบ่อเกิดของชีวิต (MR5) จุดเน้นของการฉลองจึงอยู่ที่ “การเป็นมารดา ขณะยังทรงเป็นพรหมจารี” ซึ่งถือเป็นจุดสำคัญที่สุดในชีวิตและความเป็นจริงของพระนาง

การเป็นพระมารดาพระเจ้าซึ่งเป็นการฉลองพระธรรมล้ำลึกของความรอด ไม่ได้จบลงที่เพียงช่วงของการให้กำเนิด แต่การเป็นมารดาคือความสัมพันธ์ที่ดำรงอยู่ตลอดชีวิตและหมายถึงการเข้าร่วมในชีวิตของพระเยซู พระมหาไถ่ นับตั้งแต่ช่วงต้นที่สำคัญของการให้กำเนิด การเลี้ยงดู การให้การศึกษาอบรม เรื่อยไปจนถึงการทำองค์ให้สอดคล้องกับพระบุตร จนระหว่างพระนางและพระบุตรได้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสมบูรณ์เพื่องานของความรอด ตั้งแต่เนาซาเรธถึงเบ็ธเลแฮม ตั้งแต่คานาถึงเยรูซาเล็ม ตั้งแต่บนภูเขาอัลวาริโอไปจนถึงการได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ ซึ่งทั้งหมดมีจุดเริ่มต้นในพระธรรมล้ำลึกของการรับสภาพเป็นมนุษย์ของพระบุตรของพระเจ้า ไปจนถึงการได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ ที่ซึ่งความเป็นหนึ่งของพระนางกับพระบุตรดำรงอยู่เพื่อความรอดของมนุษยชาติตลอดไป

1.2 การเป็นมารดาของพระเจ้าในฐานะเป็น “สาวใช้ของพระเจ้า”

พระนางได้เข้าใจบทบาทการเป็นมารดาในกรอบความคิดของ “คนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า” นั่นคือการรับใช้มนุษยชาติ โดยทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จจริงในตนเอง ขณะที่การเป็นพระชนนีพระเจ้าเป็นศักดิ์ศรีและพระคุณ พระนางได้กระทำบทบาทดังกล่าวเป็นการรับใช้ ภาพของคนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทนทุกข์ทรมานเพื่อมนุษยชาติ (คนจำนวนมาก) ภาพของคนที่ถูกโอบยติถูกสปรมาท เกิดขึ้นในพระนางมาเรียด้วยเช่นกัน แม้ว่าจะอยู่ในระดับที่ขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นในพระเยซู ผู้ทรงเป็นคนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะเหตุนี้ พระนางจึงทรงเก็บรักษาทุกอย่างไว้อย่างใจและรำพึง พระนางกระทำบทบาทของหญิงสาวผู้ถวายการรับใช้พระเจ้าอย่างไม่มีเงื่อนไข

1.3 การเป็นมารดาพระเจ้าเป็นส่วนสำคัญของพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

วันฉลองพระชนนีแห่งพระเจ้าตรงกับวันที่ 8 ของอัฐมวารพระคริสตสมภพ คือตรงกับวันที่แปดของการฉลองพระคริสตสมภพ ดังนั้นการฉลองจึงเป็นการต่อเนื่องการฉลองการรับสภาพเป็นมนุษย์ของพระเยซูนั่นเอง เพราะวันที่แปดเป็นวันเข้าสู่หนัดของพระเยซู เป็นวันที่ทรงได้รับพระนาม “เยซู” ดังที่พระวรสารกล่าวถึงในวันนี้

บริบทของการฉลองจึงอยู่ในบรรยากาศของวันที่แปดหลังการประสูติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้พระนามของพระองค์ ซึ่งมีความหมายว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงเป็นผู้ช่วยให้รอด” การเป็นมารดาพระเจ้าของพระนางจึงเป็นบทบาทที่พระนางต้องกระทำโดยขึ้นกับแผนการของความรอดและทำตามแผนการของความรอดทุกประการ

ดังนั้น เหมือนกับที่พระนางทรงให้กำเนิดแก่ “ผู้นำความรอด” พระนางจึงเป็นผู้ให้กำเนิดแก่ “ผู้ได้รับความรอด” ด้วยพระนางจึงเป็นมารดาของพระศาสนจักร คือประชากรใหม่ที่เกิดขึ้นจากการไถ่ของพระบุตรของพระนาง ในฐานะนั่นเองพระนางจึงเป็นมารดาผู้ให้กำเนิดเราทุกคนในพระเยซูเจ้า พระนางจึงเป็นบุคคลสำคัญของชีวิตของความเชื่อ ทั้งในฐานะเป็นผู้ให้กำเนิดและผู้เป็นแบบอย่างของความเชื่อ ซึ่งนำไปสู่การได้เข้าร่วมในพระอาณาจักรสวรรค์อย่างสมบูรณ์ร่วมกับพระบุตรของพระนาง ซึ่งเป็นเป้าหมายเดียวกันกับที่เรากำลังเดินไป

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

นอกจากการฉลองพระนางมารีย์ พระชนนีพระเจ้าแล้ว (บทอ่านที่ 2 “พระเจ้าทรงส่งพระบุตรให้มาบังเกิดจากหญิงผู้หนึ่ง”) วันนี้ยังมีอย่างน้อยอีก 3 สิ่งที่ระลึกถึงในพิธีบูชาขอบพระคุณ

1. วันที่แปดของอัฐมวารพระคริสตสมภพ จึงยังมีเหตุการณ์สำคัญของพระธรรมล้ำลึกของพระเยซูเจ้าอยู่ 2 ประการ ได้แก่การเข้าสู่หนัด การได้รับการตั้งชื่อ (สาระสำคัญของพระวรสาร)
2. วันนี้ตรงกับวันที่ 1 มกราคม ซึ่งเป็นวันปีใหม่ มีการให้พรกันและกัน (บทอ่านที่ 1)
3. วันนี้ยังเป็นวันสันติภาพสากล (คำอวยพรของบทอ่านที่ 1 เช่นกัน)

การจัดเตรียมพิธีบูชาขอบพระคุณจึงควรจัดเตรียมให้เกิดเอกภาพของการระลึกถึง 3 ประการ ข้างต้น

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- การฉลองซึ่งมุ่งประเด็นมาที่การเป็นมารดาเป็นประเด็นสำคัญ ดังจะเห็นได้จากสาระของ “เพลงสร้อยเริ่มพิธี” ตามหนังสือพิธีบูชาขอบพระคุณ (“วันทาพระชนนีผู้ศักดิ์สิทธิ์ พระแม่ประสูติองค์กษัตริย์ ...”)
- ใช้หัวข้อ “การเป็นมารดาพระเจ้า” เป็นแกนของการฉลอง โดยนำไปสัมพันธ์กับพระธรรมล้ำลึกของการรับสภาพเป็นมนุษย์ของพระเยซูเจ้า เหตุผลที่เราเลือกหัวข้อของการเป็นมารดาพระเจ้าของพระนางมารีย์เป็นแกนกลางของการฉลอง โดยเน้นที่แง่มุมของบทบาทของพระนางในแผนการของความรอดและการกระทำบทบาทดังกล่าวของพระนางในกรอบของ “สาวใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า” เป็นเพราะว่าเราไม่ต้องการให้การฉลองมีหลายแง่มุมของการฉลองมากเกินไป (การเข้าสู่หนัด การตั้งชื่อเยซู วันปีใหม่ และวันสันติภาพสากล)
- บทภาวนาของประธาน บทแรกซึ่งกล่าวถึงความอุดมของการเป็นพรหมจารีของพระชนนีพระเจ้า (“มนุษย์ชาติ

ได้รับความรอดโดยอาศัยพระมารดาพรหมจารี”)

ภาคจบพิธีกรรม

- บทอ่านที่ 2 และพระวรสาร ซึ่งทำให้เห็นภาพของ “หญิง” และ “พระนางมารีย์ ผู้ทรงนำเรื่องทั้งหมดไว้แล้วใคร่ครวญดู”

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- บทนำขอบพระคุณวันฉลองพระนางพรหมจารี แบบที่ 1 ในหัวข้อ “พระนางมารีย์พรหมจารีเป็นพระมารดา”
- ให้ความสำคัญกับ “พระบิดา” ด้วยความตระหนักว่า พระนางถวายการรับใช้ตามแผนการของความรอดของพระเจ้าด้วยการอุทิศตนเป็น “สาวใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

ปิดพิธี

- หมายเหตุ ; พิจารณาหา “ระบบสัญลักษณ์” เพื่อใช้สื่อพระธรรมล้ำลึกของการไถ่มนุษย์ด้วยความอ่อนน้อมต่อพระบิดาของพระเยซูเจ้า

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

วันครอบครัวศักดิ์สิทธิ์เป็นอีกวันหนึ่งที่ทำให้เห็นภาพของพระเยซูเจ้า ผู้เสด็จมาในโลกนี้เพื่อไถ่กู้มนุษยชาติ ซึ่งในแง่ของความคิด เราเห็นพระธรรมล้ำลึกของความอ่อนน้อมต่อพระบิดา ซึ่งทำให้เห็นความแตกต่างของความคิด ขณะที่พระเจ้าทรงใช้ความยากจน ความอ่อนแอ ความลำบากเป็นหนทางของความรอด ขณะที่มนุษย์ให้ความสำคัญกับความมั่งคั่ง อำนาจ ความสะดวกสบาย

การฉลองบทบาทของพระนางผู้ทรงทำหน้าที่การเป็นมารดาด้วยการรับทำที่ของ “สาวใช้” จึงเปิดทางเดินของความเชื่อในระดับที่ลึกซึ้งขึ้นอีกระดับหนึ่งของ “การร่วมมือกับพระคริสตเจ้า” ในการไถ่กู้มนุษยชาติ การไถ่กู้มนุษย์ไม่ได้เป็นเพียงงานของพระเจ้าเพียงฝ่ายเดียว พระองค์ยังทรงเลือกให้มนุษย์ได้เข้าร่วมในการแผนการไถ่ตัวเองด้วย และพระนางได้ให้รูปแบบของมนุษย์อีกคนหนึ่ง ซึ่งเจริญรอยตามพระเยซูผู้ไถ่กู้มนุษย์ด้วยความอ่อนน้อมต่อพระบิดา การประกาศความเชื่อในการเป็นพระชนนีพระเจ้าจึงเป็นการถวายเกียรติแด่พระนาง และการถวายเกียรติที่ดีที่สุดคือการกลับเป็นผู้เลียนแบบอย่างของพระนางในการร่วมมือกับพระบุตรในการไถ่กู้มนุษยชาติ

3.1 ท่าทีของความนอบน้อม

วันสมโภชพระนางมารีย์ พระมารดาของพระเจ้า เป็นวันที่พระศาสนจักรให้เกียรติแต่ศักดิ์ศรีของพระนางมารีย์ พระมารดาของพระเจ้า พระศาสนจักรตระหนักว่า ความเป็นแม่ของพระนางมารีย์เป็นพระพรสำหรับมนุษย์ทุกคน เนื่องจากท่าทีของพระนางเป็นการตอบรับแผนการของความรอดของพระเจ้าด้วยความนอบน้อมเชื่อฟังเยี่ยงบุตร พระนางจึงเป็นมารดาของพระเยซูเจ้า พระบุตรของพระเจ้าและพระเจ้าของเรา พระนางได้เข้าร่วมในชีวิตของพระเยซูเจ้าตั้งแต่ตั้งครรภ์จนกระทั่งพระองค์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

ด้วยท่าทีของความนอบน้อมเยี่ยงบุตรต่อพระเจ้าเช่นเดียวกับพระนางมารีย์ แม่ของเรา ขอให้ความศรัทธาต่อแม่พระดลใจเราให้ดำเนินชีวิตที่ลึกซึ้งในความเชื่อ ขอให้ความเชื่อและความนอบน้อมเชื่อฟังของเราได้เปลี่ยนแปลงเป็นกิจการหรือการกระทำ ซึ่งสามารถมองเห็นได้ในการเอาใจใส่และความห่วงใยต่อผู้อื่น สิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นเพียงแต่เมื่อเราคิดรำพึงในจิตใจถึงบทบาทของเราที่เราได้รับการร้องขอจากพระเจ้าเพื่อแผนการแห่งความรอดของพระองค์สำหรับมนุษยชาติ ซึ่งหมายถึงความสนใจและความนอบน้อมด้วยความรักต่อพระวาจาของพระเจ้า เช่นเดียวกับพระแม่ได้คิดไตร่ตรองถึงพระวาจาของพระเจ้าในใจของพระนาง

เราคริสตชนยอมรับว่าพระนางมารีย์เป็นแม่ของเรา เราจึงเป็นพี่น้องกัน เราได้แสดงถึงความจริงนี้แก่เด็กยากจนหรือเด็กเร่ร่อนตามถนนอย่างไร หรือแก่ครอบครัวที่เร่ร่อน ถูกไล่ที่อย่างไร แก่กรรมกรผู้ซึ่งไม่มีงานทำอย่างไร แก่สตรีที่ถูกบังคับให้ขายบริการหรือทำงานตามสถานบันเทิงต่างๆ อย่างไร? พวกเขาเป็นพี่น้องของเรา ให้เราหาวิธีการช่วยเหลือบุคคลหรือครอบครัวต่างๆ เหล่านี้ เป็นต้นในชุมชนที่เรอาศัยอยู่ เพื่อแผนการแห่งความรอดและความรักของพระเจ้าจะได้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาด้วยแบบอย่างชีวิตคริสตชนที่ดีของเรา

สมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์

พระคริสต์ทรงเป็นศูนย์กลางความรอดของมนุษย์

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า : พระเยซูเจ้า แสงสว่างส่องนานาชาติ

ท่าทีคริสตชน : การเป็นพยานถึงพระคริสตเจ้า

การดำเนินชีวิต : ช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ในการเรียกคนบาปให้กลับใจ

บทนำ

จุดสุดยอดของการเผยองค์ของพระคริสตสมภพคือ พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระผู้ไถ่ของมนุษยชาติ การฉลองของวันนี้มุ่งไปยังการสำแดงองค์แก่ประชาชาติ ซึ่งมีพญาสามองค์ เป็นเสมือนภาพลักษณ์แทนของมนุษยชาติที่เข้ามาถวายการยอมรับด้วยการนมัสการพระองค์ การฉลองของวันนี้จึงเป็นเหมือนกับการเผยแสดงองค์แก่เราแต่ละคนในมิติของการเป็นพระผู้ไถ่สำหรับมนุษย์ทุกคน

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อสย 60:1-6	พระสิริของพระเจ้าขึ้นมาเหนือเจ้าแล้ว
เพลงสดุดี	สดด 72	บรรดาประชาชาติจะนมัสการพระองค์
บทอ่านที่ 2	อฟ 3:2-3, 5-6	ในสมัยนี้พระองค์ทรงเผยให้ทราบว่า คนต่างศาสนาได้เข้าร่วมเป็นทายาทในกองมรดกเดียวกัน
พระวรสาร	มธ 2:1-12	เราเห็นดาวประจำพระองค์ขึ้นทางทิศตะวันออก จึงพากันมานมัสการพระองค์

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระคริสตเจ้า แสงสว่างของมนุษยชาติ

หลังจากการบังเกิดมาเป็นมนุษย์ มีหลายสิ่งที่ยืนยันและนำมามนุษย์เข้าไปหาพระองค์ เหมือนกับดาวที่นำทางพญาสามองค์ได้มาหยุดอยู่ต่อหน้าพระคริสตเจ้า “องค์ความสว่างส่องนานาชาติ” และที่นั่นพระองค์ทรงเผยองค์ให้มนุษย์ทุกคนโดยไม่เลือกหน้าให้ทราบถึงพระธรรมล้ำลึกของความรอด และผู้ใดที่เชื่อ จะได้ “ร่วมเป็นทายาทในกองมรดกเดียวกัน ได้รับคุณประโยชน์จากพระวรกายเดียวกัน ได้รับคุณประโยชน์จากพระสัญญาเดียวกันในพระคริสตเยซูอัครอัครบิดร” (บทอ่านที่ 2) แสงสว่างของพระคริสตเจ้าจึงได้แก่แผนการความรอดที่พระองค์ทรงเผยแสดงให้มนุษย์ทราบ แสงสว่างของดวงดาวที่นำพญาสามองค์ไปจนพบพระเยซูเป็นเครื่องหมายของพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าที่ทำให้มนุษย์รู้จักพระองค์ แสงสว่างเดียวกันมีอยู่ในสถานที่ที่พระเยซูประทับอยู่และรับการนมัสการ พระสิริของพระเจ้าที่ห่อหุ้ม เยเรูซาเล็มในคำพยากรณ์ของอิสยาห์ บัดนี้ได้มาหยุดอยู่ในสถานที่อันต่ำต้อย และในความต่ำต้อยนั้นเองที่แสงสว่างแห่งพระสิริรุ่งโรจน์ได้สำแดงพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าให้ทุกคนทราบว่า “พระองค์ทรงเป็นแสงสว่างส่องนานาชาติ”

การเข้ามาของพญาสามองค์จึงเป็นเหมือนกับ “ผลแรกของความรอดสำหรับประชาชาติ” ผู้เดินทางมุ่งมายัง “สิโยน” การออกแสวงหาของพวกเขาเป็นเครื่องหมายของความเชื่อ และเมื่อพบพระองค์ พวกเขาได้กราบนมัสการด้วยการถวายของกำนัลสามอย่าง ซึ่งในบทภาวนาได้อธิบายความหมายว่าเป็นการยอมรับพระเยซูเป็น “กษัตริย์ สงฆ์และการฝังพระศพ” คือการยอมรับพระองค์เป็นกษัตริย์ สงฆ์และพระผู้ไถ่

1.2 พระเยซูเจ้า ศูนย์กลางของความรอดและเอกภาพของมนุษยชาติ

การเป็นแสงสว่างซึ่งนำประชาชาติไปสู่ความเชื่อได้ทำให้เราฉลอง “สากลภาพของความรอด” และเอกภาพของผู้มีความเชื่อ เพราะไม่ว่าจะเป็นคนเชื้อชาติใด มีฐานะอย่างไร ทุกคนที่เชื่อต่างเป็นร่างกายเดียวกัน เอกภาพนี้ค่อยๆ กลับเป็นความจริงมากขึ้นในการร่วมรับปังเดียวกันและดื่มถ้วยเดียวกัน คือพระเยซูคริสตเจ้า นำไปสู่การคืนดีกันอย่างสมบูรณ์ การเข้าร่วมรับพระกายพระโลหิต หรือการร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระเยซูเจ้าและกับเพื่อนมนุษย์นี้เองที่เป็นจุดหมายของทางเดินของการค้นหาพระคริสตเจ้า “แสงสว่างและปรีชาญาณ” ผู้นำความรอดแท้จริงมาสู่มนุษย์ การเดินทางสู่สิโยนจึงเป็นการพบปะกันระหว่างพระเจ้าผู้เสด็จมาและการเดินทางของประชาชาติเพื่อแสวงหาความรอด

เพราะเหตุนี้ เอกภาพของมนุษย์จึงเป็นเครื่องหมายของความรอดที่กลับเป็นจริง และในการวิงวอนขอเอกภาพ เราวิงวอนขอพระคุณของความรอดที่กลับเป็นจริงในเราแต่ละคน และมนุษย์ทุกคน

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

การฉลองพระคริสตเจ้าทรงแสดงองค์นี้ถึงเป็นจุดสุดยอดของการแสดงองค์ในช่วงวัยทารกของพระคริสตเจ้า องค์แสงสว่างและศูนย์กลางของความรอด ภาพนี้ควรปรากฏอย่างชัดเจนในการฉลอง ซึ่งในทางปฏิบัติ บ่อยครั้งการฉลองนี้ถูกบดบังด้วยการออกห่างจากวันพระคริสตสมภพ ซึ่งมีการฉลองภายนอกหลายอย่างให้บรรยากาศแก่การฉลอง

การฉลองในวันนี้จึงควรมีบรรยากาศของความสว่าง ความยินดีของการสิ้นสุดลงของการค้นหาสิ่งสำคัญที่สุดของชีวิต นั่นคือความรอด ซึ่งเราพบในองค์พระเยซูเจ้า อีกทั้งยังเป็น การฉลองเอกภาพของผู้ที่เชื่อส่วนของพิธีที่ควรให้ความสำคัญในวันนี้คือ “ขบวนแห่” เครื่องหมายของการเดินทางแสวงหาพระเยซูเจ้า

บรรยากาศในวัด ตามโต๊ะที่นั่งของสัตบุรุษควรจัดเตรียมตั้งไว้พอสมควร เพื่อสร้างความแปลกใจให้กับคนที่เข้ามา และนี่กว่าวันนี้มีอะไรพิเศษ

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- ขบวนแห่ และการถือเทียนที่สว่างไสวเป็นเครื่องหมายสำคัญ
- ให้ความสำคัญเป็นพิเศษและอย่างสง่ากับการขับร้อง “พระสิริรุ่งโรจน์” (ความสว่าง) ในฐานะเป็นการประกาศความเชื่อและการยอมรับพระองค์เป็นกษัตริย์สงฆ์และประกาศก
- นำเด็ก ๆ ที่พอรู้เรื่อง (3-5 ขวบ) ถือเทียนเดินออกมา ล้อมรอบถ้าพระกุมาร และย่ำระฆังด้วยความสง่างาม

ภาควจนพิธีกรรม

- ให้ความสำคัญกับขบวนแห่พระวรสาร โดยทำให้เห็นมิติของการแพร่ธรรม คือหลังจากได้พบพระองค์แล้ว ที่ชุมนุมจะกลับไปและประกาศพระเยซูให้กับคนอื่นทราบ
- บทข้าพเจ้าเชื่อมั่น “ทรงเป็นองค์ความสว่างจากองค์ความสว่าง”
- หลังพระวรสาร “มีการประกาศปัสกา” ซึ่งทำให้เห็นถึง

การเป็นศูนย์กลางของปีศาจ ซึ่งเป็นความสำเร็จจริงของ
ความรอด เพื่อให้ที่ชุมนุมได้มีส่วนร่วมในการประกาศ
อาจให้ที่ชุมนุมตอบรับด้วยการขับร้องท่อนก่อนของบท
“พระสิริรุ่งโรจน์” ที่เหมาะสม หรืออาจหาสัญลักษณ์
บางอย่างของแสงสว่างเหมือนกับเป็นการเดินทางตาม
ดวงดาวไปพบพระเยซู

ภาควาขอพระคุณ

- ขบวนแห่ของถวาย เหมือนกับเป็นการนำบรรณาการของ
ความเชื่อไปถวายเพื่อนมีสการพระองค์
- ด้วยบทเพลงที่ส่งงาม “เราทั้งสามกษัตริย์บูรพา” เชิญ
ชวนให้สัตบุรุษนำเอาเข้ามาถวายจากสิ่งที่เตรียมมา
- ขบวนแห่ของการรับศีล เหมือนกับการเดินทางออกไป
แสวงหาและพบกับพระเยซูเจ้า และการสร้างเอกภาพ
ระหว่างผู้มีความเชื่อ

ปิดพิธี

- ควรจัดหาบทเพลงที่เกี่ยวข้องกับการออกไปหาผู้อื่น
(ศาสนาอื่นๆ) เป็นการออกสู่นานาชาติ

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

การดำเนินชีวิตให้เป็นการประกาศว่า “พระเยซูเจ้าทรงเป็นองค์ความสว่างส่อง
นานาชาติ” นับเป็นจุดสุดยอดของการเดินทางค้นหาพระองค์ ไม่ว่าจะทรงเผยองค์อย่างไร
ตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา การยอมรับพระองค์เป็นแสงสว่างและความรอดถือเป็นจุดหักเห
สำคัญของชีวิต การเป็นแสงสว่างของพระองค์นำเราไปสู่ความเชื่อ สูการเลือกคุณค่าแท้ สู
ทางของการหลุดพ้นที่แท้จริง

ในอีกด้านหนึ่ง การแสดงออกของความเชื่อในพระองค์คือการทำชีวิตให้กลับเป็นการ
สรรเสริญ การทำชีวิตประจำวันให้กลับเป็นการถวายคารวกิจ การร่วมพิธีขอพระคุณ
ปรับชีวิตให้กลับเป็นการขอพระคุณ การแสดงออกของความเชื่ออีกอย่างหนึ่งคือการ
แบ่งปันความเชื่อให้กับผู้อื่น เป็นการแพร่กระจายแสงสว่างออกไปในความมืด เพื่อให้
ความมืดได้หายไป

เมื่อจบเทศกาลนี้ซึ่งมีทั้งการรอคอยและการพบปะพระคริสตเจ้า มีการเผยองค์ในภาพและ
แง่มุมต่างๆ ของการเป็นพระผู้ไถ่ การเดินทางของความเชื่อของเราจึงมาถึงจุดที่จะถาม
และตอบให้ได้ว่า พระเยซูเจ้าที่เรารอคอยคือใคร? ถ้าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ เราได้รับ
การไถ่อย่างไร? เมื่อได้รับการไถ่แล้ว เราดำเนินชีวิตต่อไปอย่างไร? ชีวิตของเรากลับเป็น
การยอมรับพระองค์ การนมัสการพระองค์ การประกาศว่าพระองค์คือพระผู้ไถ่หรือไม่?

3.1 ท่าทีของการเป็นพยาน

ในการฉลองวันนี้ทำให้เราเข้าใจว่า การเผยแสดงของพระคริสตเจ้าในฐานะพระผู้ไถ่ไม่ใช่เป็นเพียงของชาวยิว แต่เป็นของมนุษยชาติทั้งหมดด้วย เราจึงยอมรับว่า พระคริสตเจ้าเป็นแสงสว่างส่องนานาชาติ และแสงสว่างของพระองค์นำเราไปสู่ความเชื่อ พระวาจาวันนี้จึงเชื้อเชิญเราให้เป็นพยานถึงพระคริสตเจ้าแก่ผู้อื่น เพื่อนำผู้อื่นมาพบองค์ความสว่างและพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

ด้วยท่าทีของการเป็นพยานถึงพระคริสตเจ้า เราต้องยอมรับว่าพระคริสตเจ้าเป็นแสงสว่างซึ่งเราต้องแสวงหาและแสดงให้ผู้อื่นเห็นในโลกแห่งความมืด เราสามารถพบพระเจ้า แสงสว่างของชาวเราและเป็นพยานถึงพระองค์ได้ในการประทับอยู่ของพระองค์ในเพื่อนมนุษย์รอบข้างเรา ญาติพี่น้อง เพื่อน และแม้แต่คนที่เราไม่รู้จักตามถนนหนทาง พระองค์แสดงองค์แก่เราในสภาพที่ซ่อนเร้น ดังที่พระองค์เคยตรัสกับเราว่า สิ่งที่เราทำแก่คนยากจนต่ำต้อย เราทำกับพระองค์เอง พระองค์ประทับอยู่ในปังและเหล้าองุ่นในพิธีบูชาขอบพระคุณในตู้ศีล และพระองค์ประทับอยู่กับเรา เมื่อเราสองหรือสามคนรวมกันในนามของพระองค์ พระเจ้าจึงแสดงองค์แก่เราในรูปแบบที่ไม่คาดคิด เช่น ในเหตุการณ์ ในบุคคล ในความยินดี ในความยากลำบาก ในการช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ในการเรียกคนบาปให้กลับใจ เป็นต้น เราจึงต้องเปิดใจของเราให้กว้างเพื่อต้อนรับพระองค์ที่เปิดเผยพระองค์เองในรูปแบบต่าง ๆ และในเวลาเดียวกัน เราต้องเป็นพยานถึงพระองค์และชี้ให้ทุกคนได้เห็นพระองค์ในบรรดาเพื่อนมนุษย์และในเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วย ในฐานะคริสตชน มันเป็นหน้าที่ของเราที่จะเผยแผ่แสงสว่างของพระคริสตเจ้าซึ่งเป็นความรอดของโลกที่เราได้รับในศีลล้างบาป เพื่อนำผู้อื่นมาสู่ความเชื่อ ความรอดพ้น และคุณค่าที่ดีในการเจริญชีวิตของพวกเขา

ฉลองพระเยซูเจ้าทรงรับศีลล้าง

ท่านคือบุตรสุดที่รักของเรา เราพอใจท่านมาก

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์: พระเยซูพระบุตรสุดที่รักของพระบิดา ทรงรับ
ภารกิจการไถ่บาปของมนุษย์

ท่าทีคริสตชน: ความเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระคริสตเจ้า ประกาศและสงฆ์

การดำเนินชีวิต: ร่วมเป็นประกาศกและสงฆ์พร้อมกับพระคริสตเจ้าเพื่อโลก

บทนำ

วันนี้ถือเป็นวันปิดเทศกาลพระคริสตสมภพและวันเริ่มต้นเทศกาลธรรมดา ซึ่งตรงกับวันระลึกถึงการเริ่มต้นภารกิจการไถ่กู้อย่างเปิดเผย ในเหตุการณ์ของพระเยซูเจ้า พระองค์เจริญวัยเป็นผู้ใหญ่อย่างสมบูรณ์แล้ว มีความพร้อมที่จะออกเทศนาสั่งสอนประกาศข่าวดี เรื่องอาณาจักร รักษาโรคภัยไข้เจ็บทุกชนิด และพร้อมที่จะเผชิญกับการถูกปฏิเสธและการต่อต้านทุกชนิด

ในความต่อเนื่องกับธรรมล้ำลึกของเทศกาลพระคริสตสมภพ วันนี้เป็นอีกช่วงหนึ่งของการสำแดงองค์ของพระเยซูเจ้า พิธีล้างที่ได้รับ เป็นเครื่องหมายของการผ่านจากชีวิตส่วนพระองค์สู่ชีวิตเปิดเผย ซึ่งจะดำเนินไปเป็นเวลาประมาณ 3 ปีในชีวิตของพระองค์และจะจบลงด้วยการถูกตรึงกางเขนและการสิ้นพระชนม์ การกลับคืนชีพและการประทานพระจิต วันนี้จะทรงเผยให้เราทราบถึงภารกิจแท้จริงที่ได้รับ

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อสย 42:1-4, 6-7	นี่คือผู้รับใช้ของเรา เราพอใจเขามาก
เพลงสดุดี	สดด 29	เพลงสรรเสริญอันงามของพระเจ้าผู้ช่วยเราให้รอด
บทอ่านที่ 2	กจ 10:34-38	พระเจ้าทรงเจิมพระเยซูแห่งนาซาเร็ธในพระจิตเจ้า
พระวรสาร	ลก 3:15-16, 21-22	เมื่อพระเยซูทรงรับพิธีล้าง ทรงอธิษฐานและสวรรค์ได้เปิดออก

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 “ท่านคือบุตรสุดที่รักของเรา เราพอใจท่านมาก”

เสียงจากท้องฟ้าที่ว่า “ท่านเป็นบุตรสุดที่รักของเรา” และ “เราพอใจท่านมาก” เป็นข้อความสองตอนที่น่ามาจากพระธรรมเดิม ตอนแรกมา “ท่านเป็นบุตรสุดที่รักของเรา” มาจาก สดด 2:7 ซึ่งหมายถึงพระเมสสิยาห์ ขณะที่ตอนที่สอง “เราพอใจท่านมาก” มาจาก อสย 42:1 ซึ่งพูดถึงคนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อนำสองส่วนนี้มารวมกันจะทำให้เราได้ภาพของพระเยซูเจ้าในฐานะที่เป็นพระบุตรของพระเจ้า นั่นคือการเน้นที่การเป็นพระเจ้าของพระองค์ในขณะที่สิ่งที่ปรากฏก็คือ พระองค์เป็นเหมือนกับประชาชนคนหนึ่งที่เราเข้าไปรับพิธีล้างจากยอห์น

“พิธีล้าง การเสด็จมาของพระจิตเจ้าและเสียงจากท้องฟ้า” ให้ภาพสรุปรวมที่สำคัญว่า พระเยซูเจ้า ผู้บังเกิดมาเป็นมนุษย์เป็นใครและมีภารกิจอะไรจะต้องทำ

พระเยซูเจ้าในพิธีล้างนี้ จะได้รับการเจิมด้วยพระจิต จนกระทั่งพระองค์จะเต็มเปี่ยมไปด้วยพระจิตเจ้า เหมือนกับผู้รับการเจิมด้วยน้ำมันจะโขกชุ่มไปด้วยน้ำมัน การเจิมนี้ทำให้พระองค์เป็น “พระคริสตเจ้า” หรือพระเมสสิยาห์ “ท่านเป็นบุตรสุดที่รักของเรา” คือตัวแทนของพระเจ้า คนกลางระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ ผู้ทำให้เกิดการคืนดีกันกับพระเจ้า ตามแผนการของความรอด พระองค์จะกระทำภารกิจนี้ตามรูปแบบของคนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นผู้ที่พระเจ้าตรัสถึงว่า “เราพอใจท่านมาก” ทั้งพระเมสสิยาห์และคนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งกลับเป็นคนเดียวกันในพระเยซูเจ้า จะเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมผู้เลือกสรร ผู้ได้รับพระจิตของพระเจ้า เพื่อนำความยุติธรรมไปให้แก่ประชาชาติ มีหน้าที่เพื่อสถาปนาความยุติธรรมไว้ในโลก นั่นคือความรอด พระองค์จะเป็นเหมือนพันธสัญญาและความสว่างสำหรับประชาชาติ เพื่อเปิดตาคนตาบอด นำผู้ถูกจองจำออกจากคุก นำผู้จมอยู่ในความมืดออกมาจากที่คุมขัง

และตามคำยืนยันของเปโตร นี่คือนี่ที่พระเยซูเจ้าได้กระทำนับตั้งแต่หลังจากได้รับพิธีล้างจากยอห์น ดังที่เปโตรยืนยันไว้หลังจากการเสด็จกลับคืนชีพของพระองค์ว่า “พระเยซูได้เริ่มเทศนาในแคว้นกาลิลี และพระองค์เสด็จไปที่ใด ทรงทำแต่ความดีและทรงรักษาผู้ที่อยู่ในเงื้อมมือของปีศาจ เพราะพระเจ้าสถิตอยู่กับพระองค์”

1.2 พระคริสตเจ้า คนกลางของพันธสัญญาใหม่

พระคริสตเจ้าทรงเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ในพันธสัญญาใหม่เพราะทรงเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเจ้าและทรงเป็นหนึ่งในเดียวกับมนุษย์ การรับเอากายของพระองค์เป็นเงื่อนไขสำคัญของบทบาทของการเป็นคนกลางนี้ เพราะในเอกภาพของพระเยซูเจ้า พระเจ้าแท้และมนุษย์แท้ โลกของพระเจ้าและโลกของมนุษย์ได้ถูกหลอมเข้าเป็นหนึ่งเดียวกัน จนกระทั่งว่า พระองค์สามารถเป็นผู้แทนของพระเจ้าได้ในเวลาเดียวกันกับที่ทรงเป็นผู้แทนของมนุษยชาติ

ภาพของคนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้ามีความเชื่อมโยงกับภาพของการเป็นประกาศก ในฐานะประกาศก พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้เผยแสดงให้ทราบถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงมีในพระทัย และสิ่งที่ประสงค์จะได้รับจากมนุษย์ ประกาศกคือคนกลางผู้ก่อเกิดการสื่อสาร แต่สิ่งที่ภาพของคนใช้ผู้ซื่อสัตย์ให้คือภาพของตัวแทนของหมู่คณะในอุดมคติที่ได้รับการกิจพิเศษ ตั้งแต่ภารกิจการรักษามนุษยชาติจากโรคร้ายทุกชนิด ซึ่งเป็นการกระทำที่ออกมาจากความรู้อีกร่วมในความทุกข์ทรมานของประชากร และรูปแบบการทำภารกิจซึ่งมีลักษณะเป็นการกระทำด้วยความสุภาพ ไม่ใช่ความรุนแรง ที่สำคัญที่สุดก็คือ เส้นทางเดินของพระเยซูเจ้าจะเดินไปและจบลงเหมือนกับชะตากรรมของคนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและผู้ร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับหมู่คณะของคนบาป เพราะการร่วมในชะตากรรมเดียวกันนี้เองที่พระองค์กลับเป็นผู้ก่อตั้งพันธสัญญาใหม่และสุดท้ายระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์เพื่อคนเป็นจำนวนมาก

แต่พระองค์ไม่ได้เป็นคนกลางเฉพาะตามบทบาทของประกาศกและคนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่ยังเป็นคนกลางในฐานะที่ทรงเป็นสงฆ์แต่ผู้เดียวของพันธสัญญาใหม่ ในฐานะสงฆ์ พระองค์เป็นผู้แทนของประชากรเพื่อนำเสนอคำภาวนาและของถวายแด่พระเจ้า และในเวลาเดียวกันก็นำคำตอบและพระพรของพระเจ้ามายังมนุษย์ แต่การเป็นสงฆ์ของพระคริสตเจ้าและการเป็นคนกลางของพระองค์จะมีลักษณะจำเพาะเพราะพระองค์ทรงเป็นสงฆ์เพราะทรงเป็นบุตรของพระเจ้าและร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับมนุษย์อย่างสมบูรณ์ และในเวลาเดียวกัน พระองค์พลีองค์เองเป็นบูชาบนกางเขน โดยของถวายในการบูชานี้เป็นบุคคลเดียวกันกับผู้ถวาย ทำให้พระองค์นั่นเองคือพระพรของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ในการเป็นหนึ่งในเดียวกับมนุษย์นี้เองที่พระองค์ทรงรับเอากการถูกทดลอง ความทุกข์และความตายของมนุษย์มาเป็นของพระองค์

การปลื้มบูชาของพระองค์ยังมีคุณค่าเป็นการบูชาเพื่อชดเชยบาปและการบูชาของพันธสัญญาใหม่ เพราะอาศัยการบูชาเดี่ยวนี้ มนุษย์ได้รับการไถ่ให้รอดพ้นจากบาป และในเวลาเดียวกัน เป็นการรับรองพันธสัญญาใหม่ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ ดังนั้น การบูชาของพระองค์จึงเข้าแทนที่พิธีบูชาอื่นทั้งหมดของพระธรรมเดิม ไม่ว่าจะเป็นเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาสันติ การบูชาไถ่โทษและของถวายทุกชนิด และพระองค์กลับเป็นคนกลางแต่ผู้เดียวและเพียงอย่างเดียว ไม่ต้องใช้สิ่งของอื่นเป็นของถวายอีก พระองค์ในฐานะเป็นผู้ที่พระเจ้าพอพระทัย จะเป็นผู้ถวายและของถวายที่สมบูรณ์ที่สุดเพื่อมนุษยชาติ

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

ถึงแม้ว่า บรรยากาศของคริสต์มาสจะเจือจางเต็มที่ จนแทบไม่เหลือร่องรอยให้เห็นตามบ้านเรือนและร้านค้า แต่การฉลองพิธีกรรมในวันนี้ยังคงเป็นความต่อเนื่องกับพระธรรมล้ำลึกของการแสดงองค์ของพระเยซูเจ้า ถือเป็นการสรุปการเผยแสดงที่สำคัญ ในการฉลองในวันนี้ ถือเป็นการสรุปที่สำคัญในสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงเป็นและสิ่งที่ทรงกระทำ ซึ่งถูกสรุปรวมในคำว่าพระเมสสิยาห์และคนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

บรรยากาศของการฉลองในวันนี้จึงเป็นบรรยากาศของการรำพึงภาวนา และนำไปสู่การถือเป็นการกิจที่จะร่วมมือกับพระเยซูเจ้าเพื่อความรอดของตนเองและของเพื่อนมนุษย์

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจไปกับช่วงเวลาต่อไปนี้

เริ่มพิธี

*ประกาศสาระสำคัญของการฉลองเกี่ยวกับการภารกิจการเป็น
คนกลางระหว่างพระเจ้กับมนุษย์ในฐานะประกาศกและสงฆ์*

- ก่อนขับร้องเพลงแห่เข้า อาจมีบทนำเพื่อการประกาศหัวข้อของการฉลองและชี้ให้เห็นว่า ภาควจนพิธีกรรมเป็นการรับฟังพระคริสตเจ้า ประกาศก ส่วนภาคบูชาขอบพระคุณเป็นการร่วมกับพระคริสตเจ้า สงฆ์ของพันธสัญญาใหม่ ซึ่งโดยรวมแล้ว พิธีบูชาขอบพระคุณเป็นการระลึกถึงการบูชาแต่ครั้งเดียวของพระคริสตเจ้า ซึ่งเป็นความสำเร็จของภารกิจของพระเยซูเจ้าที่เริ่มต้นในวันนี้ การฉลองในวันนี้จึงหมุนอยู่รอบการระลึกถึงการกิจของพระเยซูเจ้าในฐานะประกาศกและสงฆ์
- บทพระสิริรุ่งโรจน์
- บทภาวนาของประธาน

ภาควจนพิธีกรรม

การรับฟังและรำพึง

- บทนำสำหรับพระวาจาทั้งสามบทควรสรุปความหมายของการรับพิธีล้างของพระเยซูเจ้าในแง่ของการเผยแสดงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น “คนกลางระหว่างพันธสัญญาใหม่” (รูปแบบของประกาศกและสงฆ์) และสิ่งที่ทรงกระทำ “แผนการความรอด” และรูปแบบของการทำภารกิจ “แบบของคนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า”
- บทเทศน์ ในวันนี้ น่าจะสรุปความหมายของสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นและกระทำตามแนวทางที่ให้ไว้ในบทนำ

การตอบรับพระวาจา ถูกแสดงออกมาด้วยการกระทำต่อไปนี้

- ขับร้องเพลงสดุดี “สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า ถวายพรแต่พระนามของพระองค์”
- ประกาศความเชื่อด้วย “บทข้าพเจ้าเชื่อ” และวิงวอนขอพระคุณเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตตามพระธรรมล้ำลึกด้วย “บทภาวนาของมวลชน”

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- วันนี้มีบทนำขอบพระคุณเฉพาะ ซึ่งกล่าวถึง “พระคริสตเจ้า และการเริ่มต้นภารกิจ” สรุปรวมพระธรรมล้ำลึกเกี่ยวกับพระเจ้าประทับอยู่ท่ามกลางมนุษย์และการทำภารกิจของพระองค์สำหรับคนจน
- บทขอขอบคุณ จะเป็นการแสดงออกได้อย่างแท้จริงหากที่ชุมนุมตระหนักถึงความจริงที่ว่า สิ่งที่ได้รับฟังจากพระวาจาได้สำเร็จจริงแล้วในการบูชาบนกางเขน และการขอขอบคุณจึงเป็นการขอขอบคุณที่มีพื้นฐานจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงสำหรับแต่ละคน

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

ในพิธีบูชาขอบพระคุณ เราได้สัมผัสกับการเป็นประกาศกและสงฆ์ของพระคริสตเจ้าแล้ว ประสบการณ์ยังมีผลต่อตัวเราในฐานะที่ทำให้เราได้รับผลของความรอด นอกจากการตอบรับด้วยการยอมรับพระคริสตเจ้าเป็นคนกลางแต่ผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์แล้ว เรายังสามารถทำได้มากกว่านั้นด้วยการร่วมกับพระคริสตเจ้าในการเป็นประกาศกและสงฆ์เพื่อเพื่อนพี่น้องของเรา

3.1 ท่าทีของผู้เป็นประกาศกและสงฆ์

ประกาศกในฐานะเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ จะต้องพูดในสิ่งที่พระเจ้าต้องการบอกให้มนุษย์ทราบ ไม่สามารถพูดในสิ่งที่ตนเองต้องการได้ตามอำเภอใจ พระเจ้าทรงใช้ประกาศกไปบอกสารของความรอดและความบรรเทาใจ โดยแต่ละคนจะใช้รูปแบบและวิธีการของตนเองเพื่อให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมและบุคคลที่จะได้รับสารนั้น

สงฆ์ในฐานะคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ จะถวายเป็นคำภาวนาและเครื่องบูชาแด่พระเจ้าเพื่อมนุษย์ ทำหน้าที่เป็นผู้นำคำตอบและพระพรมาสู่ผู้วิงวอนขอ

ด้วยท่าทีเดียวกันกับประกาศก นั่นคือความกล้าหาญในการยืนยันสิ่งที่ถูกต้อง และในเวลาเดียวกัน ท่าทีของสงฆ์ ผู้เข้าใจในความอ่อนแอของมนุษย์ เราจะมีท่าทีที่ได้แรงบันดาลใจจากความกล้าหาญและความเมตตาากรุณา

3.2 การดำเนินชีวิตตามท่าทีของการเป็นประกาศกและสงฆ์

แต่ละวันของชีวิต มีบางเวลาที่เราจะต้องยืนยันถึงความถูกต้องและพระวาจาของพระเจ้า เพื่อสร้างสังคมที่มีความยุติธรรมและความรัก และมีอีกบางเวลาที่เราเองต้องตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงและความอยุติธรรมจากคนอื่น ความสามารถในการยืนหยัดอยู่เคียงข้างความถูกต้อง กับความสามารถในการเข้าใจความรู้สึกของผู้กระทำผิด โดยเฉพาะผู้ที่กระทำผิดต่อเรา นับเป็นวิถีทางหนึ่งของการเป็นประกาศกและสงฆ์ และในแต่ละครั้งที่เรา ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ เราจะตระหนักมากขึ้นถึงบทบาทดังกล่าว และพิจารณาดูว่า เรายังห่างจากพระเยซูเจ้ามากเพียงใด และเราจะต้องทำอะไรเพื่อสามารถยืนหยัดอยู่เคียงข้างความถูกต้องและความเมตตาากรุณา